

ΝΕΑ ΤΟΥ ΓÖRLITZ

Ἑλληνική

ἔχδοσις

ΑΡΙΘ. 310.

ΠΕΜΠΤΗ 26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ/8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1917

Verantwortlicher Herausgeber: E. Glauber, Görlitz.
Übersetzt von Dionysios Agapitos, z. Z. in Görlitz.
Druck und Verlag der Aktien-Gesellschaft Görlitzer
Nachrichten und Anzeiger, Görlitz, Demianiplatz 23/24.

Ἐπιθεώρησις ἀποστολῆς: Αἰμίλιος Γκάουμπερ.
Μετάφρασις: Διονύσιος Π. Ἀγαπητὸς διαμένων ἐν Γκέρλιτς.
Ἐκτύπωσις καὶ ἔχδοσις ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας Ἐκτυπῶσα Νάχριχ-
τεν οὖντ Ἀνσταίγκερ, πλατεῖα Ντεμιανί 23,24,25.

Ἡ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

V.

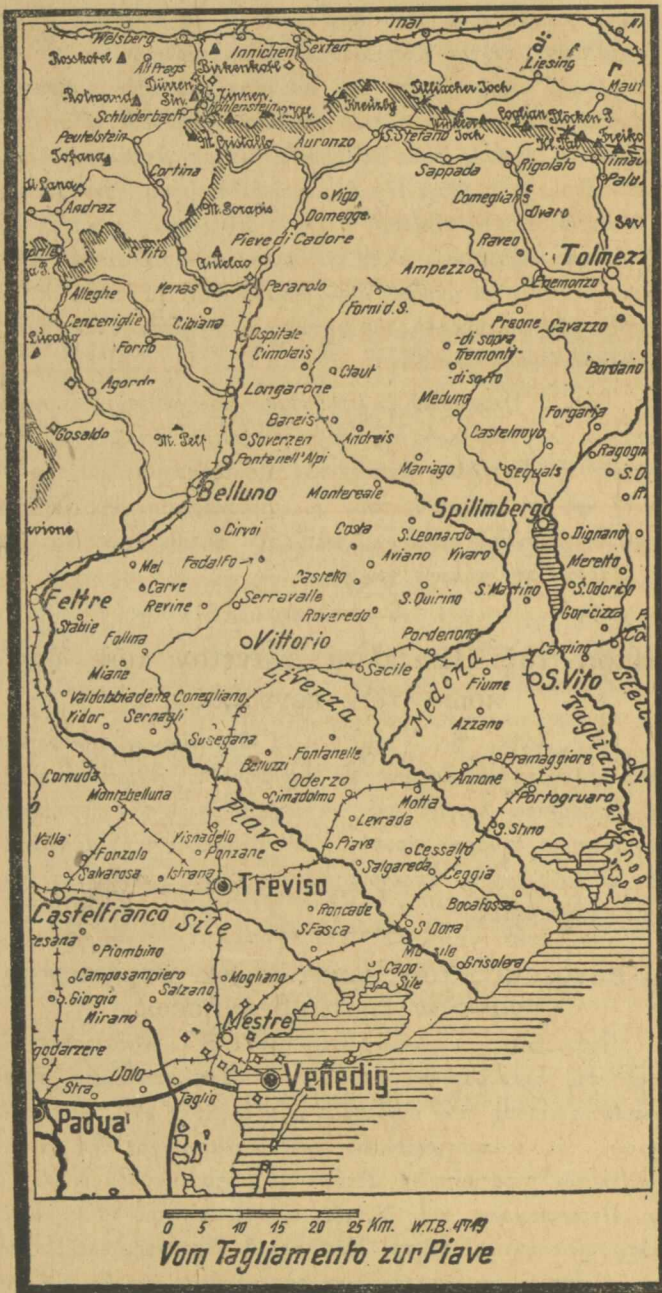
Τὸν βαλκανικὸν χαρακτῆρα τῆς συνθήκης ἄλλως τε ἀνε-
γνώρισε πρώτη ἡ σερβικὴ κυβέρνησις. Ὅταν κατὰ τὸν Μάϊον
τοῦ 1914 Ἑλλάς καὶ Τουρκία εὗρισκον καὶ πάλιν εἰς παρα-
μονὰς πολέμου καὶ ὁ κ. Βενιζέλος ἤρώτησε τὴν σερβικὴν κυβέρ-
νησιν, ὅποιαν στάσιν θὰ ἐτήρει ἐν περιπτώσει ἐκρήξεως πολέ-
μου μετὰ τῆς Τουρκίας, ἐκθέτων συνάμα τοὺς λόγους διὰ τοὺς
ὁποίους ὁ πόλεμος οὗτος ἦτο «ἀμυντικός» διὰ τὴν Ἑλλάδα,
ἡ σερβικὴ κυβέρνησις ἀπήντησεν μὲ ὑπεκφυγὰς: Ἡ Σερβία δὲν
εἶχεν ἀναλάβει ἀκόμη ἀπὸ τοὺς δύο βαλκανικοὺς πολέμους·
ἐὰν δὲν θὰ ἦτο καλύτερα ἡ Ἑλλὰς ἀ ἀποφυγῆ ἢ νὰ ἀναθά-
λῃ τὸν πόλεμον (1) κτλ., ὑπέσχετο δὲ τέλος οὗτι θὰ ἀφῆκε νὰ
ἐνωθῆ ἔν Τουρκίᾳ, ὅτι θὰ εὗρισκεν αὐτὴ ἀπέναντι τῆς καὶ
τῆς Σερβίας. Εὐτυχῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα ὁ κίνδυνος εἶχεν ἀπο-
σοβῆθῃ τότε, ὥπως τὸ ἐπέθυρε καὶ ἡ Σερβία. Ἀλλὰ καὶ ἂν
ἐγένετο ὁ πόλεμος καὶ ἡ Σερβία περιωρίζετο μόνον εἰς τὴν
ὀπλωματικὴν ἀπειλὴν, καινὰς δὲν θὰ ἐσκέπτετο εἰς τὴν Ἑλλά-
δα οὔτε εἰς τὴν Εὐρώπῃν νὰ τὴν κατηγορήσῃ ἐπὶ προδοσίᾳ,
οἷοτι δὲν προσήρχετο νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς
βαλκανικῆς ἰσορροπίας εἰς τὴν Ἀνατολήν! Μόνον ἐπὶ τῆς βαλ-
κανικῆς περιωρίζετο λοιπὸν ἡ συνθήκη, διότι μόνον ἐντὸς τῶν
βαλκανικῶν ὁρίων ἤμποροῦσαν νὰ ἀναλάβου ὑποχρεώσεις τὰ
δύο μικρὰ κράτη ἀπέναντι ἀλλήλων, ὅπως ὀρθότατα παρετήρει
ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ζαΐμης εἰς τὴν ἀπάντησίν του (29/12
Οκτ. 1915) πρὸς τὴν σερβικὴν κυβέρνησιν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ
ἐκρήξις τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου καταδιόξαμεν εἰς ἀκυρότητα
τὴν συνθήκην. Ἐπρόκειτο περὶ ἐντελῶς διαφόρων περιστασίων,
τάς ὁποίας δὲν ἦτο δυνατόν νὰ προΐη αὐτῆ. Τοῦτο ἀποκλήθη-
σαν ἄλλως τε καὶ πάλιν πρώτη ἡ σερβικὴ κυβέρνησις. Τὸν Αὐ-
γουστον τοῦ 1914, ὀχλ. ἀμέσως μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ εὐρω-
παικοῦ πολέμου, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐξήγησεν διὰ τὸ ἐν
Βελιγραδίῳ ἀντιπροσώπου τῆς καὶ μάθῃ παρά τῆς σερβικῆς
κυβερνήσεως, ἐὰν θὰ ἦτο αὕτη εἰς θέσιν νὰ ἐκπληρώσῃ τοὺς
ἄλλους τῆς συνθήκης, νὰ παραπέμψῃ δηλ. 150.000 ἄνδρας εἰς τὰ
βουλγαρικὰ σύνορα, ἐν ἧ περιπτώσει ἡ Βουλγαρία θὰ ἐπέτι-
θετο «αἰφνιδίως» ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Σερβία ὅμως τὴν
ἐποχὴν ἐκεῖνην εὗρισκετο εἰς τὸ ἐπικινδύνου στάσιον τῆς ρωσσι-
κῆς μέθης τῆς. Ἡ Ρωσσία εἶχε ἐπιφυλάξει δι' αὐτὴν. Ποῖος
εἶχε καιρὸν νὰ ἀρχολογήτῃ τώρα μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν βοή-
θειάν τῆς. Καὶ τὸ Βελιγραδίον ἀπήντησεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅτι
«ἡ Σερβία δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἀποστείλῃ δυνάμεις εἰς τὰ

βουλγαρικὰ σύνορα, διότι εἶχεν ἀναλάβει ὑποχρεώ-
σεις ἀπέναντι τῆς Ἀντάντ, καὶ διότι ὁ σερβικὸς στρα-
τὸς εἶχεν ἀναλάβει ἐπιθεσιν εἰς τὸ αὐστριακὸν μέτωπον». (1)
Ἡ ἴδια λοιπὸν σερβικὴ κυβέρνησις ἐκχρύττεν ἄκυρον τὴν συν-
θήκην αὐτῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ παρητεῖτο αὐτῆς, διότι
«εἶχεν ἀναλάβει ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τῆς Ἀντάντ», μὲ ἄλ-
λους λόγους διότι δὲν ἐπρόκειτο πλέον περὶ τῆς βαλκανικῆς.
Διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, τὸν Μάρτιον τοῦ 1915, ὅτε ἡ Ἑλλὰς
ἐξήγησεν καὶ πάλιν νὰ μάθῃ ἐὰν ἡ Σερβία θὰ ἦτο εἰς θέσιν
νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς συμμαχίας τῆς ὑποχρεώσεις ἐν περιπτώσει
προσβολῆς ὑπὸ τῶν Βουλγαρῶν, αὕτη διὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου
τῆς Πούτικ, ἤρηθη κατηγορηματικῶς νὰ εἰσαέλθῃ εἰς ὅποιαν-
δήποτε συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὄρων τῆς συνθήκης
διότι «ἡ παρούσα στρατιωτικὴ κατάστασις οὔτε ἐπέτρεπε καὶ
νὰ συζητηθῇ παρομοίως περίπτωσις»!

Καὶ πράγματι καινὰς δὲν κατηγορήσῃ τότε τὴν Ἑλλάδα
διότι δὲν ἐκθύρετο τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Αὐστρουγγαρίας ἀμέ-
σως μετὰ τῆς Σερβίας. Ὁ ἴδιος δὲ ὁ κ. Βενιζέλος ἐχαρκτη-
ρίζεν εἰς τὴν μακροσκελῆ ἀγόρευσίν του ἐν τῇ Βουλῇ (1916)
—κάπως μετριοπαθῶς εἶναι ἡ ἀλήθεια—ὡς «ἐπιχείρησιν ὄχι
σοβαρὰν» τὴν ἀποστολὴν ἑλλήν. στρατοῦ εἰς τὸ κέντρον τῆς Εὐ-
ρώπης.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη ὑποθεθῇ, ὅτι ἡ συνθήκη δὲν περὶ
λάμβανε παρὰ μόνον τὸ πρῶτον ἄρθρον, ὅπου γίνεται λόγος
περὶ μίᾳς τρίτης Δυναμείας—ἡ ὁποία κατὰ τὴν γνώμην τῶν
Σέρβων καὶ τοῦ κ. Βενιζέλου εἰμπορεῖ νὰ εἶναι μία ἄλλη ἐκτὸς
τῆς Βουλγαρίας—καὶ πάλιν ἡ Ἑλλὰς εὗρισκεται ἀπληγαμένη
κἀθε ὑποχρεώσεως, διότι ἡ συνθήκη δὲν εὗρισκε τόπον ἐφαρ-
μογῆς. Πράγματι ἡ δύναμις αὕτη περὶ τῆς ὁποίας γίνεται λό-
γος καὶ ἡ ὁποία μπορούσε νὰ εἶναι καὶ ἡ Αὐστρία, εἶναι μόνον
«εἴμα». Ἡ Σερβία ὅμως ἀνέλαβε τὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν
κεντρικῶν δυνάμεων, αἱ ὁποιαὶ εἶναι δύο. Ὅτι πίσω ἀπὸ τὴν
Σερβίαν ὑπῆρχον ἄλλαι ἰσχυραὶ Δυναμείαι, αἱ ὁποιαὶ ἀποκαθί-
στούν τὴν ἰσορροπίαν, εἶναι ζήτημα ἐντελῶς ἄσχετον μὲ τὸ
πνεῦμα τῆς συνθήκης, ἀφορᾷ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα. Νομικῶς
ἡ Ἑλλὰς εὗρισκεται ἀπληγαμένη κἀθε ὑποχρεώσεως. Ἐὰν νο-
μίμως, ὅτι ἡ ἰσορροπία ἀποκαθίσταται πρὸς ὄφελος τῆς συμμα-
χου τῆς καὶ θέλει νὰ ἐπέμῃ εἰμπορεῖ νὰ ἐπέμῃ—ἂν τὴν θέ-
λων ἐνοεῖται καὶ οἱ ἄλλοι—διότι θὰ ἐνόμιζεν ὅτι τοῦτο ἦτο
τὸ συμφέρον τῆς, ὄχι ἡμῶς διότι τῆς ἐπεβάλλετο ὑπὸ τῆς συ-
μαχικῆς τῆς συνθήκης.

(1) Ἀπὸ τὴν «Echo de Grèce», τὴν γαλλόφωνον ἑλλην.
ἐφημερίδα τῆς Γενεύης.

Από το Ταγγλιαμέντο προς τον Πιάβε.

γατικών συνοικιών και το κέντρο της πρωτεύουσας. Η πόλις φρουρείται στρατιωτικώς υπό του προς την κυβέρνησιν πιστού στρατού.

Ο ΚΟΜΗΣ ΤΣΕΡΝΙΝ ΕΙΣ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

(Ζ.) Νέα Ἀνάκτορα πλησίον Πότσταμ, 7. Νοεμβρίου. Εἰς τὸ σημερινὸν γεῦμα τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ἦσαν προσκεκλημένοι ὁ αὐστροουγγρὸς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κόμης Τσερνίν (εὐρισκόμενος εἰς Βερολίνον ἀπὸ τὴν Δευτέραν Σ. Σ.), ὁ αὐστροουγγρὸς πρεσβευτὴς πρίγκηψ Χοενλόε, ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν φὸν Κύλμαν καὶ ὁ πρεσβευτὴς κόμης Βέντελ.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΙΣΠΑΝΙΚΟΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

(Ν.) Μαδρίτη, 3. Νοεμβρίου. (Ρόυτερ.) Ὁ Γκάρτσια Πριέτο ἐσχημάτισε τὸ ὑπουργεῖόν του. Ὁ Ἀλβαρέντο ἀναλαμβάνει τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν, ὁ Λατσιέρβα τῶν στρατιωτικῶν καὶ ὁ Γκιμένο τῶν ναυτικῶν.

(Ν.) Μαδρίτη, 4. Νοεμβρίου. (Χαβᾶς.) Μετὰ τὸ τέλος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὁ Γκάρτσια Πριέτο ἐξέδωσε δήλωσιν, ἐν τῇ ἧποία τονίζονται αἱ παροῦσαι ἀσυνήθεις περιστάσεις, αἱ ἧποῖαι συνετέλεσαν, ὅπως εἰς τὸ νέον μεταβατικὸν ὑπουργεῖον τῆς συνεργασίας συμμετάσχωσιν ἄνδρες διαφόρων καὶ ἀντιθέτων πολιτικῶν ἰδεῶν. Ὁ σκοπὸς τοῦ ὑπουργείου αὐτοῦ εἶναι, νὰ συνεχίσῃ τὴν οὐδετέραν πολιτικὴν τῆς Ἰσπανίας καὶ νὰ προβῇ ἀμελετὴ καὶ μετὰ δραστηριότητος εἰς τὴν λύσιν τῶν οικονομικῶν ζητημάτων, νὰ δώσῃ μεγίστην προσοχὴν εἰς τὰ μὲ τὴν ἄμυναν τῆς χώρας σχετιζόμενα ζητήματα καὶ νὰ συγκαλέσῃ τὰς νέας, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιρροῆς τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ἐκλεγείσας βουλὰς.

Η ΝΕΑ ΚΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΡΩΣΣΙΑΝ

(Ζ.) Ρόττερταμ, 6. Νοεμβρίου. Τὸ πρακτορεῖον Ρόυτερ ἀναγγέλλει ἐκ Πετροπόλεως τὰ ἑξῆς: Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν Βερχόφσκι ἀπελύθη τοῦ ἀξιώματός του, διωρίσθη δὲ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ὁ ὕφυπουργὸς Μανικόφσκι ὑπὸ τὴν ἐπίθεψιν τοῦ Κερένσκι. Ἡ ἐφημερίς τοῦ Λονδίνου «Νταϊλυ Νού» γράφει περὶ τῆς κρίσεως ταύτης τὰ ἑξῆς: Ἡ πολιτικὴ κατάστασις εἶναι ἀσυνήθως συγκεχυμένη. Ἴσως ἐπέλθωσι μεταβολαὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, πιθανῶς δὲ πρόκειται κυρίως περὶ τριῶν ὑπουργῶν: τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν Τεραστσένκο, τῶν στρατιωτικῶν Βερκόφσκι καὶ τῆς δικαιοσύνης Μαλιάντοβιτς. Ἡ προσωρινὴ κυβέρνησις προσπαθεῖ δι' ὅλων τῆς τῶν δυνάμεων, νὰ συμβιβάσῃ τὰς ἰδέας τοῦ Τεραστσένκο καὶ τῆς δημοκρατίας πρὸς ἀλλήλας. Ὁ Βερκόφσκι ἤλπιζε τὸ αὐτὸ πρὸ τῆς ἀπολύσεώς του. Οὗτος προέτεινεν εἰρήνην μετὰ τῆς Γερμανίας ἄνευ συμπράξεως τῶν συμμάχων.

Ἡ σύρραξις μετὰ τοῦ Μαλιάντοβιτς ὀφείλεται εἰς τὴν ἀπόλυσιν τῶν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Ἰουλίου συλληφθέντων Μπολσεβίκι, τὴν ἧποῖαν ὁ ὑπουργὸς ἐνήργησεν ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς κυβερνήσεως. Ἡ σοσιαλιστικὴ ἐπιτροπὴ ἀπήτησεν ἀπὸ τὸν Μαλιάντοβιτς, νὰ παρατηρήθῃ.

(Ζ.) Πετρούπολις, 4. Νοεμβρίου. Τὰ «Κεντρικὰ Νέα» τοῦ Λονδίνου πληροφοροῦνται τὰ ἑξῆς: Ἡ χθεσινὴ ἡμέρα παρήλθεν ἡσυχος· ἐγένοντο μόνον μερικὰ ἐπεισόδια, κατὰ τὰ ἧποῖα πολλοὶ στρατιῶται καὶ ἐργάται ἐπυροβόλησαν εἰς τὸν ἀέρα. Ἡ κυβέρνησις ἔλαβε μέτρα, ὅπως ἀποσοβήσῃ τὴν ἀνάμειξιν τῶν Μπολσεβίκι. Ἀπόπειρα, ὅπως ληστευθῇ ἡ οἰκία ταῦ ἀρχηγοῦ τῶν Καντὲτ Μιλιουκῶφ, ἡμποδίσθη ὑπὸ τοῦ στρατοῦ.

ΔΙΑ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ἀπεστάλησαν ἡμῖν ἀκόμη τὰ ἑξῆς ποσά:

- Ἐκ προηγουμένων εἰσφορῶν Μ. 80.—
- Παναγιώτης Ἀργυρόπουλος, λοχαγὸς πεζικοῦ Μ. 10.—
- Τὸ ὄλον Μ. 90.—

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Σήμερον ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου δὲν ἑορτάζει οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ κ. Δημήτριος Ζυγαλάκης ἐνεκα ἀσθενείας.

ΠΑΤΕΙΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ ΒΙΝΕΡ ΚΑΦΦΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Κονσέρτο τῆς ἐλληνικῆς μαντολινάτας.

Ἐναρξίς 8 μ. μ. Εἴσοδος ἐλευθέρη.

Ἐνοικιάζονται ἀμέσως ἢ ἀπὸ 1. Δεκ. 2 ἢ 3 ἐπιπλ. δωμ. μετὰ χρησιμοποίησεως κουζίνας, ἤλεκτρ. φωτὸς καὶ γκᾶς. Ζάλογον-στράσσε 39. ΠΙ. Ἐπίσκεψις μετὰ τὰς 6 μ.μ.